

Gij zijt voorbij, maar duurt met zoveel sporen
in ons gezin, ons hart, onze herinnering,
nu hier, maar niet geheel verloren ;
want alles wat eenek van u ontving
aan zorg en warmte en vertedering
blijft allen onverliesbaar toebehoren.
In Gods oneindig huis voor goed herboren
wacht gij op ons, vader, tot de hereniging.

(A. Van Wilderode)

TOT VROOM AANDENKEN VAN

DE HEER

Frans, Leo KEGELS

echtgenoot van

Mevrouw Magdalena POLET

geboren te Elst op 7 januari 1913, en
godvruchtig in de Heer ontslapen in het
A.Z. St.-Elisabeth te Zottegem op 13 juni 1988,
gerestert door het H. Sacrament der zieken.

Magdalena POLET

Willy en Yvette TSIORBEL-KEGELS en zoon Bart
Yvan KEGELS

Johan en Lyda KEGELS-LEENAERT en kinderen
Jolijn en Jakob

De families KEGELS, POLET, STURTEWAGEN
en SEGHERS,

danken U voor de blijken van
deelneming in hun rouw.

Alleen wie vader heeft gekend, dichter dan
de alledaagsheid van oppervlakkig ontmoeten,
allen wie weet van zijn pijn, en last, en nooit
klagen, en stil zijn en verbijten, en nooit vragen,
maar ons allen zijn lasten sparen, alleen wie
deze dingen weet kan vermoeden wat wij dank-
baar in ons bewaren.

Afscheid nemen
is met zachte vingers
wat voorbij is
dichtdoen
en verpakken
in goede gedachten der herinnering...

(Ward Bruyninckx)

Wij weten hoe sterk hij in zijn zwakheid was,
wij weten zo onuitsprekelijk veel, van zijn groot-
moedig aan anderen denken, van zijn moed
geven aan wie er nood aan had, van zijn kleine
vreugden om zijn planten en wat dieren, wij
weten zo veel, zo heel veel, dat wij hem
moeten gaarne zien, en nooit vergeten. Aan
vader denken, is ons een rijkdom.

Gij zijt niet dood, nu mag je eeuwig leven,
verlost van pijn en ziekte; en je zijt nooit ver
van ons. Gij zijt alleen maar weggegaan, als of
je elke dag opnieuw terug kunt komen en
achter mij gaan staan. Alsof ge zorgen wilt voor
ons.

We willen u antwoord geven, we willen u
raken in gebeden, omdat we weten dat in de
diepste oorspronkelijkheid van ons bestaan er
een eeuwig trefpunt is, de meest fundamen-
tele reden van ik en u, van allen, is God zelf.
Daar kruisen telkens weer de draden van al
onze wegen.

Gedenk mij in uw gebeden,
gebeden hebben kracht,
ze komen als stralen gegleden
door onze nacht.

(H.R. Holst-Van der Schalk)